

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens Psalmos à 126 ad 150

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, 1765

VD18 15558428-001

Psalmus CXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53443](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53443)

Cæli, ut notat S. Aug., intelligit Deum Deorum. Dicitur *Deus Cæli*, quia ipse solus Deus verus Cælum fecit, & in eo, velut throno suo residens, demonstrat se Deum Deorum esse.

PSALMUS CXXXVI.

Titulus: *Psalmus David Jeremiæ.*

Hoc titulo caret Hebræus, legitur tamen in Græco, & Latino: nec significat, Jeremiam in Babylone fuisse, sed Psalmum compositum esse à Davide, prævidente, & prædicente captivitatem Babylonicam, quam postea Judæis imminentem Jeremias prædicavit, & præsentem deploravit, & finem ejus post 70. annos futurum denuntiavit. Unde à quocunque fuerit additus titulus, non est rejiciendus, quasi falsam historiam contineret.

Argumentum Psalmi est lamentatio captivorum, desiderium patriæ, & prædictio severissimæ animadversionis in Babylonios, & Idumæos: quæ à Davide scripta sunt, non tam ut simplicem historiam futuram narraret, quàm ut admoneret Hebræos, ut, quando in Babylonem ducerentur

tur

*tur captivi, non afficerentur rebus Babylo-
nis, sed assidue ad patriam suspirarent.
Altiori sensu admonentur omnes Electi,
quomodo se gerere debeant in exilio, &
captivitate hujus sæculi.*

*Ps. 1. Super flumina Babylonis, illic
sedimus, & flevimus, cum recordaremur tui
Sion.*

Verba sunt captivorum in Babylone,
qui in agris ad vilia opera deputati de-
gebant, & ad ripas fluminum, quibus ea
provincia abundat, aliquando fessi sede-
bant, & ex recordatione, & desiderio
patriæ flebant. *Flumina Babylonis* sunt
bona hujus sæculi, quorum desiderio
Electi abripi se non sinunt, imò, iis con-
temptis, deplorant captivitatem suam,
dum recordantur dulcissimæ patriæ, quæ
est in sancto monte Sion.

*Ps. 2. In salicibus in medio ejus suspen-
dimus organa nostra.*

Captivi Hebræi organa lætitiæ, ci-
tharas suspendebant *in salicibus in medio
Babylonis*, h. e. palam, Babyloniis vi-
dentibus, abjiciebant à se instrumenta læ-
titiæ, ut ostenderent, sibi fletum magis
cordi esse, quàm cantum. Electi, in-
telli-

telligentes captivitatem, & exilium, non cantant, & lætantur cum Babyloñis, & de rebus Babyloñiæ; cantant tamen in cordibus suis Domino, & gaudent in spe futuræ beatitudinis.

v. 3. Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

v. 4. Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Non solùm ob mœstitiã suspende-
runt citharas suas in ramis arborum
captivi Judæi, sed etiam ne obsequeren-
tur Babyloñis, audire, & irridere cupi-
entibus sacros hymnos, quos in celebri-
tatibus Domini cantare soliti erant. No-
luimus organis nostris uti, ne sacra can-
tica irrisioni gentilium exponeremus:
quia *ii*, qui nos captivos duxerunt, illic,
in suã regione, interrogaverunt nos de
verbis cantionum, & dixerunt, qui ab-
duxerunt nos: hymnum cantate nobis de
canticis Sion. Illud, interrogaverunt &c.
potest etiam verti, rogaverunt, petie-
runt, ut caneremus.

*v. 5. Quomodo cantabimus canticum
Domini in terra aliena?*

Quam-

Quamvis ideo canere nolebant, ne sacri hymni ab infidelibus irriderentur; hoc tamen non responderunt, ne Dominos suos offenderent; sed quod justæ causæ speciem habere poterat. Responderunt igitur, ob mœrorem captivitatis, non posse se cantare cantica læta, ut in patriâ suâ solebant. Electi, scientes lætitiâ propriam esse patriæ, gemitum exilii, & captivitatis, dicunt: Quomodo possumus lætis canticis operam dare, inter tot pericula, & tentationes?

ψ. 6. Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

ψ. 7. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui.

ψ. 8. Si non proposuero Jerusalem in principio lætitiæ meæ.

Totus populus introducitur jurans, & firmiter statuens, se nunquam oblivioni mandaturum patriam, imò imprecatur sibi per juramentum execratorium: *Si oblitus fuero tui, Jerusalem, quod fiet, si pulsare incipiam citharam in terrâ alienâ, pereat dextera mea, arescat, non sit ulli usui. Adhæreat lingua mea faucibus meis, ut moveri nequeat, si cantando*

tando in terrâ alienâ demonstrabo, me-
tuî non amplius meminisse; imò etiam
utrumque fiat, si initium, & summa
lætitiæ meæ non fuerit civitas S. Jerusa-
lem. Electi nec in prosperis, nec in
adversis obliviscuntur patriæ cælestis;
optant carere manu, & linguâ, si glo-
riæ Dei, & salutis æternæ deservire non
debeant; nullâ in re ferò lætari nõrunt,
nisi in spe, & desiderio cæli.

vs. 9. *Memor esto Domine filiorum
Edom, in die Jerusalem.*

vs. 10. *Qui dicunt, Exinanite, exi-
nanite usque ad fundamentum in ea.*

vs. 11. *Filia Babylonis misera, beatus
qui retribuet tibi retributionem tuam, quam
retribuisti nobis.*

vs. 12. *Beatus qui tenebit, & allidet
parvulos tuos ad petram.*

Prædicat in fine Psalmi perditionem
Idumæorum, & Babyloniorum, qui
persecuti sunt filios Israel. Idumæi de-
scendebant ab Esau fratre Jacob, qui &
Edom dictus est. Ait ergo: *Memor esto
Domino filiorum Edom, seu Idumæo-
rum, quid nempe egerint, quando Je-
rusalem affligebatur, & evertebatur à
Baby-*

Babyloniis: hoc autem egerunt; hortati sunt Babylonios, & dixerunt: *Fixinante* &c., evacuate, effodite urbem à fundamentis. Transit deinde ad Babyloniam, & per modum imprecationis prædicat eis ruinam: *Filia Babylonis misera*, h.e. Urbs Babylon, quam ego miseram esse prævideo, licet nunc tibi felicissima videaris. Rex Persarum, & Medorum *beatus* erit, quia prosperabitur adversus te, & retribuet tibi mala, quæ tribuisti nobis. Quod factum esse testatur *Dan. C. 5.*, & *Isaias C. 13.* prædixit, quod hoc loco David etiam prædicat, tantâ crudelitate sævituros Medos, & Persas in Babylonios, ut etiam infantes eorum ad parietes allisuri sint, & sinè ullâ miseratione interfecturi. Moraliter per *Idumæos* intellige homines carnales, per *Babylonios* ipsos Dæmones. Retribuet ergo Deus Babyloniæ retributionem, quam retribuit nobis: quia sicut Rex Babyloniæ Dæmon captivos nos fecit vinculo culpæ, nempe peccati originalis: sic in die iudicii Rex Jerusalem Christus Diabolum captivum faciet, & alligabit vinculis æternæ pænæ, ut nulli
 amplius

ampliùs nocere possit; nec Diabolum solum, sed & omnes carnales homines, piorum persecutores captivos faciet, quos alligabunt Angeli *in fasciculos ad comburendum*. Et sicut Dæmon parvulos Christi, h. e. eos, qui non creverunt, nec profecerunt in Christo, captivos facit: sic beatus est, qui parvulos Babylonix, h. e. eos, qui minùs creverunt in vitiis, allidit ad petram, quæ est Christus, occidens peccato, ut justitiæ vivant.

PSALMUS CXXXVII.

Titulus: *David.*

In græcis libris, quos nunc habemus, invenitur titulus Aggæi, & Zachariæ, sed videtur additus à Recentioribus: nam Hebræus tantùm legit: David; sed nec ullus veterum legit, Aggæi, & Zachariæ, nec Hilar., nec Hieron., nec Chrysof., nec Aug., nec Theodoret., nec Euthym.: itaque meritò contemnendus est.

Argumentum est gratiarum actio, quòd exaudierit Deus humilem orationem suam; & probabiliter videtur petiisse adventum